

ผลการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ
ร่วมกับเทคนิคการสลับภาษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูด
สำหรับเด็กวัยอนุบาล

EFFECTS OF ENGLISH LANGUAGE EXPERIENCE MANAGEMENT BASED ON
WHOLE LANGUAGE APPROACH WITH CODE-SWITCHING TECHNIQUE TO
ENHANCE LISTENING AND SPEAKING ABILITIES OF PRESCHOOLERS

Received: April 15, 2021

Revised: May 21, 2021

Accepted: June 7, 2021

อรณภัทร์ มากทรัพย์^{1*} ศิริประภา พฤทธิกุล² สุกัลยา สุเมธ³
Onnapat Marksab^{1*} Siraprapa Phrutikul² Sukanlaya Sucher³

*Corresponding Author, E-mail: 62920356@go.buu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา กลุ่มตัวอย่างคือเด็กวัยอนุบาล อายุ 3-4 ปี โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน ใช้เวลาในการทดลองครั้งละ 25 นาที ติดต่อกันสัปดาห์ละ 4 ครั้ง เป็นเวลา 8 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ (1) แผนการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา มีขั้นตอนหลักในการจัดประสบการณ์ 4 ขั้นตอน ได้แก่ เตรียมประสบการณ์ก่อนอ่าน ตรวจสอบการคาดคะเนจากภาพในนิทาน ตรวจสอบการคาดคะเนจากการอ่านนิทาน คาดคะเนคำจากโครงสร้างของประโยคและความหมายของคำ และบูรณาการขั้นตอนของเทคนิคการสลับภาษาเป็นขั้นตอนย่อย ได้แก่ ทบทวน สาธิต ฝึกปฏิบัติ สรุปลงความเข้าใจ (2) แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า 1. เด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลองอยู่ในระดับควรส่งเสริม และหลังการทดลองอยู่ในระดับดี โดยแยกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้ 1) ด้านการฟังก่อนการทดลอง อยู่ในระดับควรส่งเสริม ($\bar{X} = 1.18$, $SD = .31$) และหลังการทดลองอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.79$, $SD = .30$)

¹ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการศึกษานปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

² รองศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

³ อาจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2) ด้านการพูด ก่อนการทดลอง อยู่ในระดับควรส่งเสริม ($\bar{X} = 1.23$, $SD = .28$) และหลังการทดลองอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.57$, $SD = .46$) 2. เด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ แนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ เทคนิคการสลับภาษา ความสามารถด้านการฟังการพูด เด็กวัยอนุบาล

Abstract

The purpose of this quasi-experimental research were to study and compare listening and speaking abilities among preschoolers before and after a English language experience management based on the Whole Language approach and code-switching technique. The participants of the study consisted of 30 preschoolers aged 3 to 4 years at Piboonbumpen Demonstration School, Burapha University, in the second semester in the academic year 2020. During the eight-week experiment of the English language experience management, they participated in four 25-minute sessions per week (32 sessions in total). The research instruments used were: (1) lesson plans of the English language experience management based on the Whole Language approach and code-switching technique through four main steps: preparing pre-reading experience; examining predictions from pictures in a story; checking the predictions from storytelling; and making word predictions from sentence structures and meaning of the word, and integrate the steps of code-switching technique into sub-steps, namely review, demonstration, practice, and summary of understanding; and (2) assessment scale of preschoolers' listen and speaking abilities. The statistic used for data analysis were mean, standard deviation, and independent t-test.

Major findings were as follows: 1. The English listening and speaking ability of preschoolers before the experiment was at the "Needs Improvement" level, and after the experiment at the "Good" level. That is, the listening ability before the experiment was at the "Needs Improvement" level ($\bar{X} = 1.18$, $SD = .31$) and after the experiment was at the "Good" level ($\bar{X} = 2.79$, $SD = .30$). The speaking before the experiment was at "Needs Improvement" level ($\bar{X} = 1.23$, $SD = .28$) and after the experiment was at the "Good" level ($\bar{X} = 2.57$, $SD = .46$). 2. The English listening and speaking abilities of the preschoolers after the experiment was significantly higher than those before, at the .05 level.

Keywords: English Language Experience Management, Whole Language Approach, Code-switching Technique, Listen and Speaking Abilities, Preschoolers

บทนำ

ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษนับเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการเรียนรู้และการสื่อสารในศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นยุคของสังคมแห่งความรู้และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่ผู้คนสามารถก้าวข้ามพรมแดน โดยการติดต่อสื่อสารผ่านภาษาสากล เข้าถึงและถ่ายโอนข้อมูลอย่างรวดเร็วจากทุกมุมโลก (อรรชนีดา หวานคง, 2559) นักวิชาการเชื่อว่าการสอนภาษาที่สองให้เกิดผลอย่างแท้จริงต้องเริ่มตั้งแต่ปฐมวัย เนื่องจากความสามารถในการเรียนรู้ภาษาที่สองจะเจริญสูงสุดในช่วงแรกเกิดถึง 6 ขวบ ซึ่งสอดคล้องกับหน้าต่างแห่งโอกาสของการเรียนรู้ด้านการส่งเสริมทักษะทางภาษา (ลินดี จำริญนุสิต, 2558)

การจัดประสบการณ์ทางภาษาสำหรับเด็กวัยอนุบาลต้องคำนึงถึงหลักการเรียนรู้แบบบูรณาการไม่แยกรายวิชา เตรียมความพร้อมผ่านการลงมือปฏิบัติจริงในกิจกรรมที่สนุกสนานมากกว่าการท่องจำ (Brown, 2015; กระทบวงศศึกษาธิการ, 2560) การศึกษาสภาพที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบันพบว่ามีจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สองมากขึ้นในลักษณะแยกรายวิชา ไม่บูรณาการเนื้อหาพร้อมกัน (จรรย์ญา พงษ์สุทธิรักษ์, 2552) ครูส่วนใหญ่ใช้วิธีการสอนแบบเดิม เข้มงวด เน้นเนื้อหามากกว่าการพัฒนาความสามารถทางภาษา (ปณิตตา สำราญกิจ, 2551) เน้นการอ่านเขียนซึ่งขัดแย้งกับธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาที่สองที่ต้องเริ่มด้วยการฟังพูด อีกทั้งกิจกรรมขาดความน่าสนใจและความเหมาะสมกับพัฒนาการเด็ก การแยกรายวิชาภาษาอังกฤษทำให้เด็กสับสนระหว่างภาษาแม่และภาษาอังกฤษ เกิดรอยเชื่อมต่อระหว่างภาษา ส่งผลต่อเจตคติในการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสม แม้ว่าจะมีความรู้แต่ไม่สามารถใช้ในการสื่อสารได้ (บุญยวีร์ จิโรภาสวรพงศ์, 2554; อุบล สรรพชัยพงษ์, 2556) จากปัญหาข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการศึกษายังมีความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการประสบการณ์เพื่อเสริมสร้างทักษะทางภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สองอย่างสอดคล้องกับพัฒนาการและธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็กวัยอนุบาล

การสอนภาษาแบบธรรมชาติ (Whole Language Approach) เป็นปรัชญาการสอนภาษาแนวทางหนึ่ง ที่คำนึงถึงลักษณะหน้าที่ของภาษา และพัฒนาการทางภาษาของเด็ก สนับสนุนให้เด็กได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมายในชีวิตประจำวัน กิจกรรมหนึ่งที่นำสนใจคือการอ่านร่วมกัน (Shared reading) ที่เปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการฟัง สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับนิทาน ได้เรียนรู้ภาษาอย่างเป็นองค์รวม (สุภัทรา คงเรือง, 2560) ขั้นตอนการจัดประสบการณ์ คือ (1) เตรียมประสบการณ์ก่อนอ่าน (2) คาดคะเนจากปก (3) ตรวจสอบการคาดคะเนจากภาพในนิทาน (4) ตรวจสอบการคาดคะเนจากการอ่านนิทาน (5) คาดคะเนคำจากโครงสร้างประโยคและความหมายของคำ (กระทบวงศศึกษาธิการ, 2553: 35-59) และเทคนิคการสอนภาษาต่างประเทศรูปแบบหนึ่งที่นำสนใจและเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายในประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นกลวิธีสำหรับการสอนภาษาต่างประเทศโดยเลือกใช้ภาษาที่สองเป็นภาษาหลักและมีการสลับเป็นภาษาแม่ คือ เทคนิคการสลับภาษา (Code-switching) เป็นกลวิธีที่ใช้สอนภาษาต่างประเทศโดยใช้ภาษาที่สองเป็นภาษาหลักและมีการสลับเป็นภาษาแม่ตามความเหมาะสมจากการตรวจสอบความเข้าใจของเด็กขณะจัดประสบการณ์ เมื่อนำมาใช้ร่วมกับการสอนภาษาแบบธรรมชาติ จะช่วยให้เด็กเข้าใจและเชื่อมโยงความคิดและเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เกิดความมั่นใจในการฟังพูด เรียนรู้ด้วยความสุข คลายกังวล ช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ (Lin, 2012) ขั้นตอนของเทคนิคการสลับภาษา คือ (1) ทบทวนความรู้ (2) สาธิต (3) ฝึกปฏิบัติ (4) สรุปความเข้าใจ ซึ่งสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญได้ (บุญยวีร์ จิโรภาสวรพงศ์, 2554)

ความสามารถทางภาษาอังกฤษเริ่มพัฒนาจากการฟังเป็นพื้นฐานและเชื่อมโยงสิ่งที่ได้ฟังกับประสบการณ์ที่ออกมาเป็นภาษาพูด จากนั้นจึงนำไปสู่การเขียนอ่าน (นงลักษณ์ งามขำ, 2551) เด็กอายุ 3-4 ปี เริ่มเข้าสู่ระบบการเรียนในชั้นอนุบาลเป็นปีแรกจึงควรได้รับการพัฒนาด้านการฟังพูดภาษาอังกฤษก่อน เนื่องจากเด็กในวัยนี้จะต้องมีความเข้าใจในความหมายของภาษา มีปฏิสัมพันธ์ต่อสิ่งที่ได้ฟังและได้รับการฝึกฝนจากกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับวัย ซึ่งสามารถแบ่งระดับความสามารถด้านการฟังได้ 2 ระดับ คือ (1) การจำแนกเสียง คือ ความสามารถในการจำแนกเสียงคำโดด ๆ เสียงเหมือนหรือต่างกัน และ (2) การฟังเพื่อความเข้าใจ คือ ความสามารถในการปฏิบัติตามประโยคคำสั่ง การเลือกคำตอบให้ตรงกับสิ่งที่ได้ยิน การเข้าใจเรื่องราวที่ได้ฟังจากบทสนทนา การเข้าใจเรื่องราวทั่วไปที่จำลองสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน (Heaton, 1975; Harris, 1974) และความสามารถด้านการพูดสามารถจำแนกได้ 2 ระดับ ดังนี้ (1) การรู้คำศัพท์ คือ เด็กสามารถเข้าใจ ระบุความหมาย และออกเสียงคำศัพท์ที่เรียนไป อีกทั้งนำคำศัพท์มาใช้ในประโยค เชื่อมโยงคำได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ (2) การใช้ภาษาในบริบทที่เหมาะสม คือ เด็กสามารถนำภาษาไปใช้พูดโต้ตอบและสนทนาอย่างมีความหมายหลังจากที่ได้เรียนรู้ (Cameron, 2001; Shaaban, 2000)

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่ผ่านมา พบว่า การสอนภาษาแบบธรรมชาติสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยไทยอีสานให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญได้ (รัตรัตน์ คล่องแคล่ว, 2551, บทคัดย่อ) ช่วยพัฒนาการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองให้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (อัจฉรา ผิวพรรณ, 2560, บทคัดย่อ) การเล่าเรื่องและการอ่านนิทานเป็นประโยชน์ในการใช้ภาษาและการเข้าใจภาษา สอดคล้องกับงานวิจัย ของ Lin (2012, บทคัดย่อ) ที่สรุปว่าเทคนิคการสลับภาษาเป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสามารถส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาลให้สูงขึ้นได้ (Rebecca, 2004, บทคัดย่อ) และเทคนิคการเล่าเรื่องสามารถพัฒนาทักษะการพูดของเด็กได้ (Rezeki, 2017, บทคัดย่อ)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาผลการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษาเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กวัยอนุบาล ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับครูหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ เด็กวัยอนุบาลจะได้รับ การสร้างเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติและมีความหมาย อันจะเป็นการวางรากฐานความพร้อมด้านภาษาเพื่อพัฒนาตนเองไปสู่ทักษะที่ฟังประสงค์ พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพของชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาล ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาล ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา

สมมติฐานการวิจัย

เด็กวัยอนุบาลหลังได้รับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา มีความสามารถด้านการฟังและการพูดสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ เด็กวัยอนุบาล อายุ 3-4 ปี โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 120 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ เด็กวัยอนุบาล อายุ 3-4 ปี โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 30 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ คือ การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การทดลองใช้ระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 25 นาที รวมทั้งสิ้น 32 ครั้ง

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กวัยอนุบาล อายุ 3-4 ปี ที่บูรณาการในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ขั้นตอนการจัดประสบการณ์สังเคราะห์จากกิจกรรมการอ่านร่วมกันตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) เตรียมประสบการณ์ก่อนอ่าน 2) คัดคะแนนจากปกและนิทาน 3) ตรวจสอบการคัดคะแนนจากภาพในนิทาน 4) ตรวจสอบการคัดคะแนนจากการอ่านนิทาน 5) คัดคะแนนคำจากโครงสร้างประโยคและความหมาย (สุภัทรา คงเรือง, 2560) ร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ทบทวนความรู้ 2) สาธิต 3) ฝึกปฏิบัติ 4) สรุปความเข้าใจ (บุญยวีร์ จิโรภาสวรพงศ์, 2554) สรุปขั้นตอนการจัดประสบการณ์ที่ใช้ในการวิจัยได้ดังนี้

วันที่ 1 ขั้นเตรียมประสบการณ์ก่อนอ่าน หมายถึง กิจกรรมปูพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์เดิม และการคัดคะแนนจากปก มี 4 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ 1.1) ทบทวนความรู้และประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับนิทาน 1.2) สาธิตการคัดคะแนนชื่อเรื่องและเนื้อเรื่องจากปกนิทานและการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ 1.3) ฝึกปฏิบัติการคัดคะแนนชื่อเรื่องและเนื้อเรื่องจากปกนิทานการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ที่พบ 1.4) สรุปความเข้าใจเกี่ยวกับประสบการณ์เดิม การคัดคะแนนชื่อเรื่องและเรื่องราวจากปก และคำศัพท์ใหม่

วันที่ 2 ขั้นตรวจสอบการคาดคะเนจากภาพในนิทาน หมายถึง กิจกรรมการคาดคะเนเรื่องราวโดยใช้ภาพในนิทานเป็นสิ่งที่ชี้แนะ มี 4 ขั้นย่อย ได้แก่ 2.1) ทบทวนความรู้จากระยะเตรียมประสบการณ์ก่อนอ่าน 2.2) สาธิตการตรวจสอบสิ่งที่คาดคะเนจากปกกับภาพในนิทาน การคาดคะเนจากภาพในนิทาน และการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ 2.3) ฝึกปฏิบัติการตรวจสอบสิ่งที่คาดคะเนจากปกกับภาพในนิทาน การคาดคะเนจากภาพในนิทาน และการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ 2.4) สรุปความเข้าใจเกี่ยวกับการคาดคะเนจากภาพในนิทาน และคำศัพท์ใหม่

วันที่ 3 ขั้นตรวจสอบการคาดคะเนจากการอ่าน หมายถึง กิจกรรมเล่านิทานโดยครูอ่านข้อความประกอบภาพ ตรวจสอบสิ่งที่คาดคะเนกับการอ่าน มี 4 ขั้นย่อย ได้แก่ 3.1) ทบทวนความรู้จากระยะตรวจสอบการคาดคะเนจากภาพในนิทาน 3.2) สาธิตการอ่านเรื่องราวประกอบภาพ การตรวจสอบสิ่งที่คาดคะเนไว้กับการอ่าน 3.3) ฝึกปฏิบัติตรวจสอบสิ่งที่คาดคะเนไว้กับการอ่านและการออกเสียงคำศัพท์ใหม่ 3.4) สรุปความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทานและคำศัพท์ใหม่

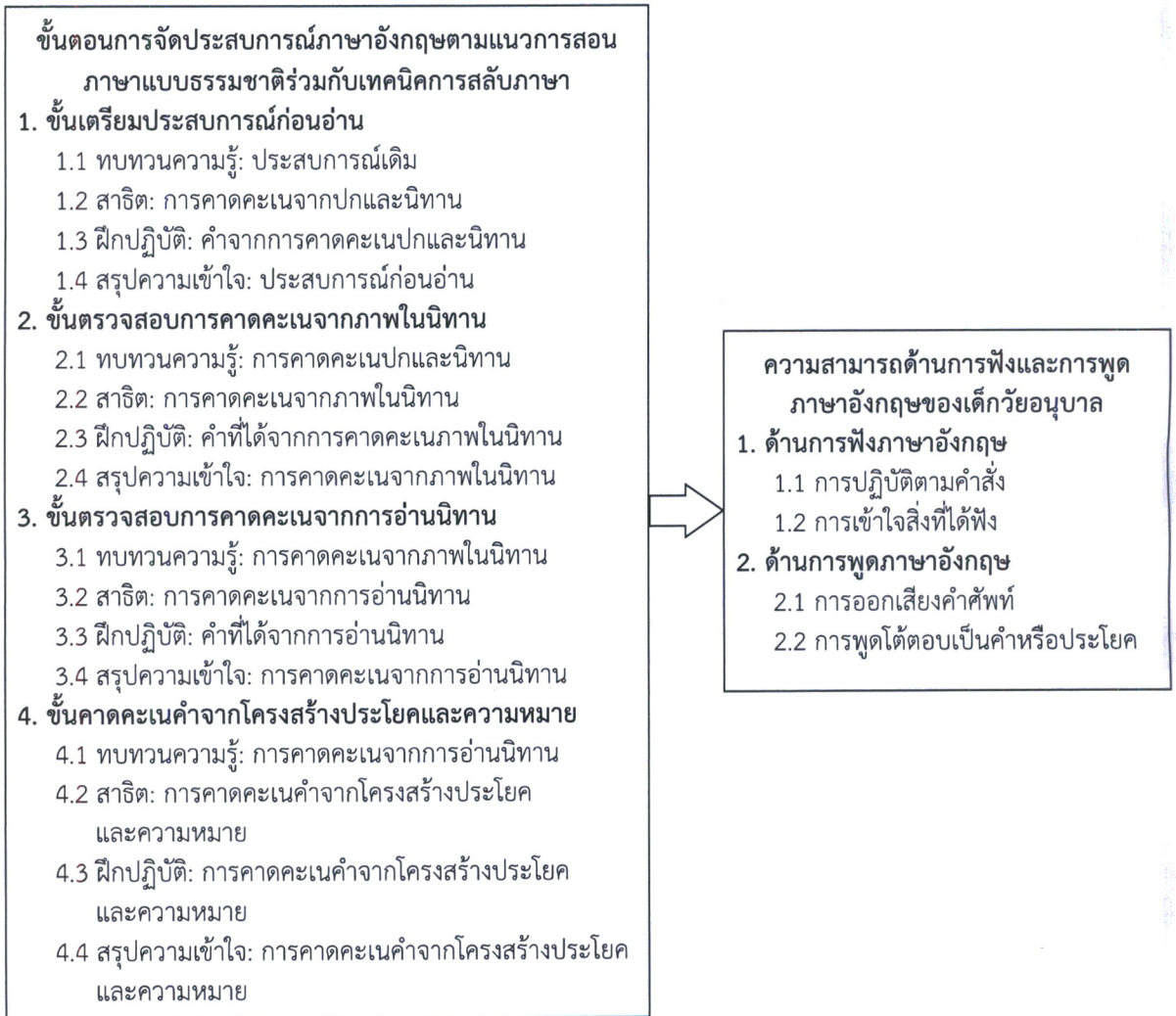
วันที่ 4 ขั้นคาดคะเนคำจากโครงสร้างประโยคและความหมาย หมายถึง กิจกรรมคาดคะเนคำที่หายไปโดยอาศัยโครงสร้างประโยคและความหมายของคำ มี 4 ขั้นย่อย ได้แก่ 4.1) ทบทวนความรู้จากระยะตรวจสอบการคาดคะเนจากการอ่าน 4.2) สาธิตการอ่านประโยคโดยใช้โครงสร้างประโยคและความหมายของคำเป็นสิ่งที่ชี้แนะ 4.3) ฝึกปฏิบัติอ่านประโยคโดยใช้โครงสร้างประโยคและความหมายของคำเป็นสิ่งที่ชี้แนะ 4.4) สรุปความเข้าใจเกี่ยวกับคำและประโยคจากนิทานและธนาคารคำศัพท์ที่ได้สะสมไว้

ความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล หมายถึง พฤติกรรมของเด็กวัยอนุบาล อายุ 3-4 ปี ที่แสดงออกผ่านท่าทางและคำพูดซึ่งสะท้อนว่า เข้าใจสิ่งที่ได้ฟังและสามารถออกเสียงเพื่อสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษได้ตามวัย แบ่งเป็น 2 ด้านดังนี้ 1) ด้านการฟัง หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กวัยอนุบาลแสดงออกผ่านท่าทางซึ่งสะท้อนว่าเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง มี 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1.1) การปฏิบัติตามคำสั่ง มี 2 พฤติกรรม ได้แก่ 1.1.1) ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้คำศัพท์ได้ 1.1.2) ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้ประโยคได้ 1.2) การเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง มี 2 พฤติกรรม ได้แก่ 1.2.1) ฟังคำศัพท์และชี้บอกสิ่งของหรือรูปภาพตรงกับสิ่งที่ได้ยินได้ 1.2.2) ฟังประโยคหรือเรื่องราวจากนิทานและชี้บอกรูปภาพในนิทานตรงกับสิ่งที่ได้ยินได้ 2) ด้านการพูด หมายถึง พฤติกรรมที่เด็กวัยอนุบาลแสดงคำพูดและสามารถออกเสียงเพื่อสื่อสารภาษาอังกฤษได้ มี 2 ตัวบ่งชี้ 2 ได้แก่ 2.1) การออกเสียงคำศัพท์ มี 2 พฤติกรรม ได้แก่ 2.1.1) พูดออกเสียงคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้จากนิทานได้ 2.1.2) พูดออกเสียงประโยคที่ได้เรียนรู้จากนิทานได้ 2.2) การพูดโต้ตอบเป็นคำหรือประโยค มี 2 พฤติกรรม ได้แก่ 2.2.1) พูดโต้ตอบบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้ 2.2.2) เล่านิทานตามความคิดของตนเองเป็นคำ วลี หรือประโยคโดยอาศัยภาพหรือจำจากเรื่องราวที่เคยฟังได้ ประเมินโดยแบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาลเป็นแบบประเมินเชิงปฏิบัติการ (performance assessment) ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการที่ผู้วิจัยได้พบปัญหาเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษและความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จึงมีความสนใจแก้ปัญหาดังกล่าวโดยใช้การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา จำนวน 32 แผน สำหรับเด็กวัยอนุบาล อายุ 3-4 ปี ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับกิจกรรมการอ่านร่วมกันตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติ (สุภัทรา คงเรือง, 2560) ศึกษาเอกสาร

เกี่ยวกับเทคนิคการสลับภาษา (ปทุมวิวีร์ จิโรภาสวรพงศ์, 2554) แล้วสังเคราะห์ลำดับขั้นตอนการจัดประสบการณ์ ภาษาอังกฤษฯ ซึ่งเด็กวัยอนุบาลจะได้เรียนรู้และเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ (Heaton, 1975; Harris, 1974; Julia and Martha, 2013; Hurlock, 2001; Shaaban, 2000; Cameron, 2001) โดยสามารถเขียนกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดประชากร ได้แก่ เด็กวัยอนุบาล อายุ 3-4 ปี โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 120 คน จากนั้นเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 30 คน เกณฑ์การคัดเลือก ได้แก่ ความสมัครใจของผู้ปกครอง

ในการเข้าร่วมการวิจัยเกณฑ์การคัดออก ได้แก่ เวลาการเข้าร่วมโครงการวิจัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และผู้ปกครองสามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมโครงการได้ตลอดเวลา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวไม่มีการคัดออก จึงมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษาเป็นแผนการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กวัยอนุบาล อายุ 3-4 ปี ที่มีขั้นตอนการจัดประสบการณ์สังเคราะห์จากกิจกรรมการอ่านร่วมกันตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา โดยบูรณาการในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ ใช้ระยะเวลา จำนวน 8 สัปดาห์ วันละ 25 นาที คัดเลือกเนื้อหาที่เหมาะสมกับพัฒนาการ สื่อที่ใช้คือนิทาน 8 เรื่อง รวม 32 แผน

2.2 แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล เกณฑ์การประเมินเป็นมาตรฐานค่าแบบบรรยาย (Scoring rubric) 3 ระดับ คุณภาพแปลผลคะแนนเทียบกับเกณฑ์เพื่อระบุระดับความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล คือ คะแนน 2.34–3.00 หมายถึงอยู่ในระดับดี คะแนน 1.67–2.33 หมายถึงอยู่ในระดับพอใช้ คะแนน 1.00–1.66 หมายถึงอยู่ในระดับควรส่งเสริม

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 แผนการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.1.1 ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษ การสอนภาษาแบบธรรมชาติ เทคนิคการสลับภาษา จากนั้นสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดประสบการณ์ฯ

3.1.2 กำหนดเนื้อหา โดยวิเคราะห์คำศัพท์ที่เหมาะสมกับพัฒนาการด้านภาษาของเด็กวัยอนุบาล อายุ 3-4 ปี จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนภาษาต่างประเทศ จากนั้นคัดเลือกคำศัพท์ที่เป็นคำนาม คำกริยา คำขยาย รวมทั้งหมด 80 คำ โดยใช้นิทานจำนวน 8 เรื่อง โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก คือ 1) มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่กำหนด 2) สอดคล้องกับหลักการสอนภาษาแบบธรรมชาติ ได้แก่ สามารถคาดเดาได้โดยใช้บริบทของรูปภาพ ลำดับเหตุการณ์มีรูปแบบซ้ำๆ และเป็นนิทานเล่มใหญ่ 3) สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก ได้แก่ ระดับความซับซ้อนของนิทานเป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย ระดับปัญหาของนิทานเป็นเรื่องง่ายเหมาะสมกับวัย ใช้ภาษาเข้าใจง่าย และมีความยาวเหมาะสม ได้แก่ (1) Who can I be? (2) Poor old rabbit (3) Listen! What is that sound? 4) The Present 5) A Good trip 6) Mr. Red circle and friends 7) Josh doesn't want to grow up 8) Little bunny's melon patch

3.1.3 สร้างแผนการจัดประสบการณ์ จำนวน 8 หน่วย หน่วยละ 4 แผน รวมทั้งหมด 32 แผน จากนั้นนำแผนจัดประสบการณ์ที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องและความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ได้ค่า IOC ทั้งฉบับ อยู่ระหว่าง .67-1.00 สรุปว่าเนื้อหาของแผนฯ มีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

3.1.4 นำร่องแผนการจัดประสบการณ์กับเด็กวัยอนุบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุระหว่าง 3-4 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 1 ห้องเรียน เพื่อหาข้อบกพร่องปรับปรุงแก้ไขเพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.2 แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

3.2.1 ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาล จากนั้นกำหนดโครงสร้างแบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาล

ตารางที่ 1 โครงสร้างการประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล

องค์ประกอบ	ตัวบ่งชี้	พฤติกรรมที่ประเมิน
1. ด้านการฟัง ภาษาอังกฤษ	1.1 การปฏิบัติตามคำสั่ง	1.1.1 ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้คำศัพท์ได้
		1.1.2 ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้ประโยคได้
	1.2 การเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง	1.2.1 ฟังคำศัพท์และชี้บอกสิ่งของหรือรูปภาพตรงกับสิ่งที่ได้ยินได้ 1.2.2 ฟังประโยคหรือเรื่องราวจากนิทานและชี้บอกรูปภาพในนิทานตรงกับสิ่งที่ได้ยินได้
2. ด้านการพูด ภาษาอังกฤษ	2.1 การออกเสียงคำศัพท์	2.1.1 พูดออกเสียงคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้จากนิทานได้ 2.1.2 พูดออกเสียงประโยคที่ได้เรียนรู้จากนิทานได้
		2.2 การพูดโต้ตอบเป็นคำ หรือ ประโยค

3.2.2 กำหนดลักษณะของแบบประเมินฯ เป็นแบบประเมินเชิงปฏิบัติการ จำนวน 2 ฉบับ เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังการทดลอง เกณฑ์การประเมินเป็นมาตรฐานค่าแบบบรรยาย (Scoring rubric) 3 ระดับ คุณภาพจากนั้นพิจารณาเนื้อหาของแบบประเมินดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 หน้าที่แบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล

รายการ	ฉบับก่อนการทดลอง			ฉบับหลังการทดลอง		
	สถานการณ์การประเมิน	คะแนน	ร้อยละ	สถานการณ์การประเมิน	คะแนน	ร้อยละ
1. ความสามารถด้านการฟัง	4	12	50	4	12	50
2. ความสามารถด้านการพูด	4	12	50	4	12	50
รวม	8	24	100	8	24	100

3.2.3 สร้างคู่มือและแบบประเมินคู่มือจำนวน 2 ฉบับ จากนั้นนำคู่มือและแบบประเมินที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาไปตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) ฉบับก่อนการทดลอง ได้ผล IOC อยู่ระหว่าง .67-1.00 และฉบับหลังการทดลอง ได้ผล IOC อยู่ระหว่าง .67-1.00 สรุปว่าแบบประเมินฯ มีความสอดคล้องเหมาะสม สามารถนำไปใช้ได้

3.2.4 นำร่องแบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษกับเด็กวัยอนุบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีอายุระหว่าง 3-4 ปี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา

จำนวน 1 ห้องเรียน โดยมีผู้ประเมิน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัยและครูประจำชั้น เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้ดัชนีความสอดคล้องด้วยสูตร RAI (Burry & Judith, 1996 , p. 256) ผลได้เท่ากับ .95 ทั้งฉบับก่อนการทดลองและฉบับหลังการทดลอง แสดงว่า แบบประเมินมีค่าความเชื่อมั่นที่สอดคล้องกัน สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

4. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (one group pretest-posttest design) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แบบแผนการวิจัย

ก่อนการทดลอง	ระหว่างการทดลอง	หลังการทดลอง
O_1	X	O_2

เมื่อ O_1 คือ การประเมินก่อนการทดลอง (Pretest)

X คือ การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา

O_2 คือ การประเมินหลังการทดลอง (Posttest)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ก่อนการทดลอง ประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบประเมินฯ ฉบับก่อนการทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.2 ทดลองสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา เป็นเวลา 8 สัปดาห์ๆ ละ 4 วัน วันละ 25 นาที รวม 32 ครั้ง

5.3 หลังการทดลอง ประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบประเมินฯ ฉบับหลังการทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลคะแนนเทียบกับเกณฑ์เพื่อระบุระดับความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กวัยอนุบาล ดังนี้ ช่วงคะแนน 2.34 – 3.00 หมายถึง อยู่ในระดับดี ช่วงคะแนน 1.67 – 2.33 หมายถึง อยู่ในระดับพอใช้ และช่วงคะแนน 1.00 – 1.66 หมายถึง อยู่ในระดับควรส่งเสริม

6.2 ทดสอบสมมติฐานด้วยค่าที (t -Test for Dependent Sample)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา

ตารางที่ 4 ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ฯ

ความสามารถด้านการฟังและการพูด ของเด็กวัยอนุบาล	ก่อนการทดลอง (n=30)			หลังการทดลอง (n=30)		
	\bar{X}	SD	ผล	\bar{X}	SD	ผล
1. ด้านการฟัง	1.18	.31	ควรส่งเสริม	2.79	.30	ดี
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1 การปฏิบัติตามคำสั่ง	1.22	.34	ควรส่งเสริม	2.88	.22	ดี
1.1.1 ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้คำศัพท์ได้	1.33	.48	ควรส่งเสริม	2.90	.31	ดี
1.1.2 ฟังและปฏิบัติตามคำสั่งที่ใช้ประโยคได้	1.10	.31	ควรส่งเสริม	2.87	.35	ดี
ตัวบ่งชี้ที่ 1.2 การเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง	1.15	.35	ควรส่งเสริม	2.70	.45	ดี
1.2.1 ฟังคำศัพท์และชี้บอกรูปภาพตรงกับสิ่งที่ได้ยินได้	1.17	.38	ควรส่งเสริม	2.70	.47	ดี
1.2.2 ฟังประโยคหรือเรื่องราวจากนิทานและชี้บอกรูปภาพ ในนิทานตรงกับสิ่งที่ได้ยินได้	1.13	.35	ควรส่งเสริม	2.70	.47	ดี
2. ด้านการพูด	1.23	.28	ควรส่งเสริม	2.57	.46	ดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 การออกเสียงคำศัพท์	1.17	.30	ควรส่งเสริม	2.52	.50	ดี
2.1.1 พูดออกเสียงคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้จากนิทานได้	1.27	.45	ควรส่งเสริม	2.53	.51	ดี
2.1.2 พูดออกเสียงประโยคที่ได้เรียนรู้จากนิทานได้	1.07	.25	ควรส่งเสริม	2.53	.51	ดี
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 การพูดโต้ตอบเป็นคำหรือประโยค	1.28	.34	ควรส่งเสริม	2.62	.45	ดี
2.2.1 พูดโต้ตอบบทสนทนาในชีวิตประจำวันได้	1.47	.51	ควรส่งเสริม	2.70	.47	ดี
2.2.2 เล่านิทานตามความคิดของตนเอง โดยอาศัยภาพ หรือเรื่องราวที่เคยฟังได้	1.10	.31	ควรส่งเสริม	2.53	.51	ดี
รวม	1.20	.27	ควรส่งเสริม	2.67	.36	ดี

จากตารางที่ 4 พบว่า 1) ด้านการฟัง ก่อนการทดลอง เด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการฟัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับควรส่งเสริม ($\bar{X} = 1.18$, $SD = .31$) หลังการทดลอง เด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการฟัง โดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.79$, $SD = .30$) และ 2) ด้านการพูด ก่อนการทดลอง เด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการพูดโดยภาพรวมอยู่ในระดับควรส่งเสริม ($\bar{X} = 1.23$, $SD = .28$) หลังการทดลอง เด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการพูดโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.57$, $SD = .46$) และก่อนการทดลอง สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายตัวบ่งชี้เรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ 1) การพูดโต้ตอบเป็นคำหรือประโยค 2) การปฏิบัติตามคำสั่ง 3) การออกเสียงคำศัพท์ และ 4) การเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังและหลังการทดลอง สามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายตัวบ่งชี้เรียงจากมากไปน้อยตามลำดับ ดังนี้ 1) การปฏิบัติตามคำสั่ง 2) การเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง 3) การพูดโต้ตอบเป็นคำหรือประโยค และ 4) การออกเสียงคำศัพท์

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ฯ

ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาล	ก่อนการทดลอง (n=30)		หลังการทดลอง (n=30)		ผลต่าง		t	df	Sig.
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD			
1. ด้านการฟัง	1.18	.31	2.79	.30	1.61	.33	26.48*	29	.00
2. ด้านการพูด	1.23	.28	2.57	.46	1.34	.36	20.61*	29	.00
รวม	1.20	.27	2.68	.36	1.48	.29	27.80*	29	.00

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ฯ พบว่า เด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการฟังและพูดรายด้านและโดยรวมหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า 1. เด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนการทดลองอยู่ในระดับควรส่งเสริม และหลังการทดลองอยู่ในระดับดี โดยแยกเป็นรายด้าน ได้ดังนี้ 1) ด้านการฟัง ก่อนการทดลองอยู่ในระดับควรส่งเสริม ($\bar{X} = 1.18$, $SD = .31$) และหลังการทดลองอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.79$, $SD = .30$) และ 2) ด้านการพูด ก่อนการทดลองอยู่ในระดับควรส่งเสริม ($\bar{X} = 1.23$, $SD = .28$) และหลังการทดลองอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.57$, $SD = .46$) และ 2. เด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษาสามารถเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กวัยอนุบาลให้สูงขึ้นได้

อภิปรายผล

1. การศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา

การศึกษาศาสนาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา พบว่า ก่อนการทดลองเด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษรายด้านและโดยภาพรวมอยู่ในระดับควรส่งเสริม และหลังการทดลอง เด็กวัยอนุบาลมีความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษรายด้านและโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี หมายความว่า การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษาสามารถเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดได้ เห็นได้ชัดจากพฤติกรรมของเด็กวัยอนุบาลก่อนการทดลองพบว่า ในช่วงแรกเด็กยังไม่คุ้นเคยจะแสดงพฤติกรรมด้านการฟังและการพูด แบบประหม่า เครียด ไม่กล้าพูด

กล้าแสดงออก มีความสับสนเรื่องการใช้ภาษาแม่และภาษาที่สอง แต่เมื่อคุ้นเคยมากขึ้น ไม่บังคับให้พูดภาษาอังกฤษเมื่อยังไม่พร้อมค่อยๆ ซึมซับขั้นตอนการจัดประสบการณ์ ทำให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกทางภาษามากขึ้น จึงส่งผลให้เกิดการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จึงทำให้หลังการทดลอง เด็กสามารถแสดงพฤติกรรมความสามารถด้านการฟังได้ โดยการปฏิบัติตามคำสั่งและเข้าใจสิ่งที่ได้ฟัง โดยมีพฤติกรรมที่โดดเด่น คือ การปฏิบัติตามคำสั่ง เด็กสามารถปฏิบัติตามคำสั่งและประโยคได้ เนื่องจากในระหว่างการจัดประสบการณ์ มีการสอดแทรกคำและประโยคต่างๆ อยู่ในกิจกรรมทั้งการปฏิบัติตามคำสั่ง เช่น Hand up , Stand up, Sit down และการปฏิบัติตามประโยค เช่น Touch your head, Point to the ears และเด็กสามารถแสดงพฤติกรรมความสามารถด้านการพูดได้ โดยการออกเสียงเป็นคำศัพท์และการพูดโต้ตอบเป็นคำหรือประโยค ซึ่งมีพฤติกรรมที่โดดเด่นคือ การออกเสียงเป็นคำศัพท์ เนื่องจากมีการทบทวนคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ มีการใช้คำซ้ำๆ มีการสะสมคำศัพท์ในธนาการคำศัพท์ เช่น Bear, Rabbit, Who can I be, Poor old rabbit ซึ่งนำไปสู่การจดจำได้มีทักษะทางภาษาซ้ำๆ จนเกิดเป็นความชำนาญ และพัฒนาเป็นความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษต่อไป ซึ่งเป็นวิธีการที่เหมาะสมเนื่องจากเด็กในวัยนี้เป็นวันที่ไม่อยู่นิ่งชอบการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ สอดคล้องกับ Krashan (1983) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษไม่ควรเน้นที่รูปแบบและโครงสร้างทางไวยากรณ์ แต่ควรเน้นที่ความหมายในการสื่อสาร ใช้ภาษาท่าทางและใช้บริบทเพื่อให้แน่ใจว่าเด็กเข้าใจความหมายนั้นแล้วและควรเป็นการสอนที่ไม่ทำให้เด็กเครียด สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของเด็ก Gen Z ที่ชอบการลงมือปฏิบัติจริง แบบ Active Learning ช่วยให้ผู้เรียนเกิดประสบการณ์ตรง สามารถสร้างองค์ความรู้ พัฒนาทักษะการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ภัทรธาดา เอี่ยมบุญญฤทธิ, ชลธิชา ภูริปาณิก, และจิตติชัย รักบำรุง, 2563, หน้า 6) นอกจากนี้ Celce - Murcia (2001) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสำหรับเด็กควรจัดเตรียมกิจกรรมโดยคำนึงถึงเด็กเป็นศูนย์กลาง และเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ภาษาในบริบทจริงที่ทำให้เด็กได้ฟังและพูดภาษาจากสิ่งที่มาจากความสนใจของเด็กเอง ซึ่งครุมีบทบาทในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2. การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา

การเปรียบเทียบความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลก่อนและหลังการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา พบว่า เด็กมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ แสดงว่า การจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา สามารถช่วยเสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการนำการสอนภาษาแบบธรรมชาติโดยใช้กิจกรรมการอ่านร่วมกัน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่让孩子ได้คาดคะเนเนื้อเรื่อง เด็กได้ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีความหมาย มีลำดับขั้นตอนการสอนอย่างเป็นลำดับเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการฟังการสนทนาโต้ตอบ มีการเรียนรู้ความหมายของคำผ่านกิจกรรม อีกทั้งยังส่งเสริมให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเองและเป็นนักคิดนักปฏิบัติได้อย่างมีความสุข (สุภัทรา คงเรือง, 2560) และมีการนำเทคนิคการสลับภาษามาใช้ เมื่อเด็กเกิดความสับสนระหว่างภาษามาเป็นตัวเสริมช่วยหนุนนำบรรยากาศการเรียนรู้ ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษาอย่างมีความสุข ไม่กดดัน ไม่เครียด ในช่วงแรกจะต้องใช้เทคนิคการสลับภาษาบ่อยครั้ง

แต่เมื่อเด็กได้ทำกิจกรรมซ้ำๆ มีขั้นตอนให้เด็กได้ทบทวน สาธิต ฝึกปฏิบัติและสรุปความเข้าใจ จึงทำให้เด็กเกิดช่องว่างระหว่างภาษาลดลง จึงส่งผลให้เด็กเกิดการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Lin (2012) ที่พบว่า วิธีการสอนแบบการสลับภาษาในชั้นเรียนส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล ทำให้เด็กมีการพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูด นอกจากนี้ยังช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้แบบผ่อนคลายทำให้เด็กไม่เครียด แต่อย่างไรก็ตามนอกจากการจัดประสบการณ์ที่มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับแล้ว การจัดสภาพแวดล้อม สื่อ นิทานก็เป็นปัจจัยและองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาเช่นกัน ดังที่บุษง ตันติวงษ์ (2538) ได้กล่าวว่า ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาในบริบทที่คุ้นเคย มีการเตรียมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษา เพราะจะส่งผลให้เด็กเกิดทัศนคติที่ดีต่อภาษาไปพร้อมกับการเรียนรู้ รวมถึงระยะเวลาในการจัดประสบการณ์ฯ มีความต่อเนื่อง 8 สัปดาห์ 8 เรื่อง มีการใช้นิทาน 1 เรื่องต่อ 1 สัปดาห์ ทำให้เด็กเกิดการใช้ภาษาซ้ำๆ อย่างเป็นลำดับ จนพัฒนาเป็นความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และการเสริมแรงทางบวก โดยในช่วงแรกของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเด็กอาจยังไม่แสดงพฤติกรรมการฟังและการพูด การแสดงท่าทางมากนักเนื่องจากยังไม่มีประสบการณ์กับการเรียนภาษาต่างประเทศ เด็กจะเลือกแสดงพฤติกรรมเมื่อมีการเสริมแรงทางบวก ซึ่งสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การพูดชมเชย ปรบมือ การโอบกอด การให้ดาว ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่งฤดี แพลงสร (2560) ที่กล่าวว่า ตามแนวคิดกลุ่มพฤติกรรมนิยม การเรียนรู้การใช้ภาษานั้น จะเกิดได้ต่อไป ถ้ามีการเสริมแรงหรือรางวัล เพราะการเสริมแรงหรือรางวัลจะเป็นตัวทำให้เกิดแนวโน้มที่จะใช้ภาษาลักษณะนั้นๆ ต่อไป เมื่อเด็กใช้ภาษาต่อไปอย่าง ต่อเนื่องหรือใช้อย่างสม่ำเสมอจะเกิดการเรียนรู้จนเป็นนิสัย ซึ่งนิสัยเป็นพฤติกรรมที่สร้างได้เช่นเด็กได้รับคำชมจากการพูดทำให้เด็กพยายามพูดคำนั้นจนเป็นนิสัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรศึกษาทำความเข้าใจแนวคิดและขั้นตอนการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติร่วมกับเทคนิคการสลับภาษา เพื่อนำไปใช้เสริมสร้างความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลและสามารถประยุกต์กับบริบทที่แตกต่างได้อย่างเหมาะสม

1.2 ควรตระหนักและให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของเด็กและคำนึงถึงการเสริมต่อการเรียนรู้และการให้ความช่วยเหลือในการเรียนรู้กับเด็กที่มีความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ของเด็กต่อไป

1.3 ควรศึกษาพัฒนาการด้านภาษา ได้แก่ ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กวัยอนุบาลให้มีความเข้าใจที่ชัดเจน เพื่อให้สามารถประเมินเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กได้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษากการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติและเทคนิคการสลับภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสำหรับเด็กปฐมวัย

2.2 ควรมีการศึกษาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติและเทคนิคการสลับภาษา เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กวัยอนุบาลในช่วงวัยอื่น หรือบริบทที่ความแตกต่างกัน

2.3 ควรมีการศึกษาการจัดประสบการณ์ภาษาอังกฤษตามแนวการสอนภาษาธรรมชาติ โดยใช้กิจกรรมอื่น หรือสังเคราะห์ร่วมกับเทคนิคอื่น หรือประยุกต์ใช้เทคนิคการสลับภาษาร่วมกับแนวคิดอื่น เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังและการพูดสำหรับเด็กวัยอนุบาลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *การส่งเสริมศักยภาพทางภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- จรัญญา พงษ์สุทธิรักษ์. (2552). สภาพและปัญหาการจัดการการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- นงลักษณ์ งามขำ. (2551). *ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์โดยใช้ปริศนาคำทาย*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุษบง ต้นติววงศ์. (2538). *นวัตกรรมการสอนภาษาแบบธรรมชาติในการอ่านเขียนของเด็กปฐมวัยในเทคนิคและวิธีการสอนระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิ่นพิชิตา สารานุกิจ. (2551). *สภาพปัญหาการดำเนินงานในโครงการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย*. ปรินญาครุศาสตร์ มหาบัณฑิต. (หลักสูตรการสอนและเทคโนโลยีการศึกษา). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปยุตยวีร์ จิโรภาสวรพงศ์. (2554). *รูปแบบการจัดประสบการณ์โดยบูรณาการวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางและเทคนิคการสลับภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางภาษาอังกฤษของเด็กอนุบาล*. ปรินญาครุศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต. (หลักสูตรและการสอน) กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รติรัตน์ คล่องแคล่ว. (2551). *ผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามแนวทางภาษาแบบธรรมชาติที่มีผลต่อทักษะการพูดภาษาไทยของเด็กปฐมวัยไทยอีสาน*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งฤดี แผลงศร. (2560). *ศาสตร์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สินดี จำเริญนุสิต. (2558). *โอกาสทองของการเรียนรู้หน้าต่างแห่งโอกาส*. สืบค้นเมื่อ 17 พฤษภาคม 2563 จาก <http://contestwar.com/download/file/fid/8074>

- สุชาติ เบาเป็ลียน และสิรินาถ จงกลกลาง. (2563). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับกลวิธีมัลติพาร์ท. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. 31(3), 99-108.
- สุภัทรา คงเรือง. (2560). *การจัดประสบการณ์ทางภาษาและการรู้หนังสือสำหรับเด็กปฐมวัย*. พระนครศรีอยุธยา: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ภัทรดา เอี่ยมบุญญฤทธิ์, ชลธิชา ภูริปานิก และฐิติชัย รักบำรุง. (2563). การสอนอ่านเชิงวิเคราะห์ผ่านกระบวนการเรียนรู้แบบ Active Learning เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กไทยยุค Gen Z. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*. 31(3), 1-11.
- อรรชนีดา หวานคง. (2559). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21. *วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร*, 7(2), 303-314.
- อัจฉรา ผิวพรรณ. (2560). *ผลการจัดประสบการณ์ตามแนวการสอนภาษาแบบธรรมชาติที่มีผลต่อพัฒนาการทางภาษา ด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง*. ปรินญาณินพนธ์. (หลักสูตรและการสอน). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- อุบล สรรพพงษ์. (2556). *ปัญหาการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ในประมวลสาระชุดวิชาหลักการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและบริบททางภาษา*. นนทบุรี: สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Brown, H. D. (2015). *Principles of language learning and teaching*. White Plains, NY: Pearson Longman.
- Bury, S., & Judith, O. (1996). Rater agreement indexes for performance Assessment. *Educational and Psychological Measurement*. 56(2): 256.
- Cameron, L. (2001). *Teaching languages to young learners*. Cambridge: Cambridge University.
- Celce – Murcia, M. (2001). *Teaching English as a second or foreign language*. United States: Heinle & Heinle.
- Harris, D.P. (1974). *Testing English as a second language*. New York: McGraw- Hill Book.
- Heaton, J.B. (1975). *Writing English language tests*. London: Longman Group UK Limited.
- Krashen, S. D., & Terrell, D. (1983). *The natural approach language acquisition in the classroom*. United Kingdom: Pergamum Press.
- Lin, Z. (2012). Code - switching: L1-coded mediation in a kindergarten foreign language classroom. *International journal of early years education*, 20(4), 356-378.
- Rebecca, I. (2004). *The effects of storytelling and story reading on the oral language complexity and story comprehension of young children*. Johnson City: East Tennessee State University.
- Rezeki, I. (2017). *Using story telling technique to improve speaking ability*. Banda Aceh: Ar-naniry State Islamic University.
- Shaaban, K. (2000). Assessment of young learners. *English teaching forum*, 43(1), 34-40.